БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 26-07-2021
Орг. јед. | Год. | Рад. бр. | Број прилога
US-02-13-1-1513-1/21

Broj: S1 3 U 034364 20 U
Sarajevo, 01.07.2021.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađana Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Zdravstvena ustanova, Specijalistički centar „DEAMEDICA" Banja Luka, ul. Pave Radana, br 57, Banja Luka, zastupanog po punomoćnici Ivanović Jadranki, advokatu iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2504-7/19 od 14.11.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.07.2021.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum u uvodu, odbija se žalba tužitelja izjavljena na zaključak broj: 02-632/19 od 04.10.2019.godine, ugovornog organa Investiciono-razvojna banka Republike Srpske u postupku nabavke usluga sistemskog pregleda radnika broj: 02-586/19 od 17.09.2019.godine. Navedenim zaključkom odbačena je žalba Zdravstvene ustanove Specijalistički centar „DEAMEDICA" Banja Luka na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za nabavku usluga sistematskog pregleda radnika broj: 02-586/19 od 17.09.2019. godine kao nedopuštena.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih članom 11 Zakona o upravnom sporu BiH. U tužbi ističe da je tužena osporenim rješenjem odbila njegovu žalbu izjavljenu na zaključak ugovornog organa iz razloga što je tužitelj postupio suprotno pouci o pravnom lijeku datoj u odluci o izboru najpovoljnijeg ponuđača a kako je to ugovorni organ i obrazložio u svome zaključku. Dalje ističe da tuženi takvo stanovište zasniva na odredbi člana 104. tačka 4 a) i b), odnosno da tuženi nije imao pravo žalbe u roku koji se ne odnosi na postupak iz Aneksa II dio B Zakona o javnim nabavkama.Smatra da je takvo postupanje tužitelja nepravilno i nezakoniti kako zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama

tako i zbog pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku. Ističe da je suprotno osporenim odlukama njegova žalba dopuštena obzirom da je izjavljenja od strane ovlaštenog lica kao i u propisanim rokovima jer je izjavljena i prije roka od 5 dana od dana prijema odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Samim tim kako je žalba bila izjavljena od ovlaštenog lica u zakonom propisanom roku za izjavljivanje žalbe na odluku o izboru, ugovorni organ nije smio proglasiti kao nedopuštenu uz obrazloženje da se ta žalba ne odnosi na postupak dodjele ugovora. Također ističe da je žalba bila podnijeta u postupku koji jeste, na tačno određenu odluku kao da i sadrži sve ono što je propisano u skladu sa članom 105. Zakona, a eventualno pogrešni navodi u žalbi mogu biti predmet neosnovanog odbijanja same žalbe uz navođenje obrazloženja zašto takve návode u pogledu pouke o pravnom lijeku smatra neosnovanim. Slijedom navedenog pedlaže da Sud uvaži tužbu i poništi osporeno rješenje predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje uz naknadu trošova postupka.

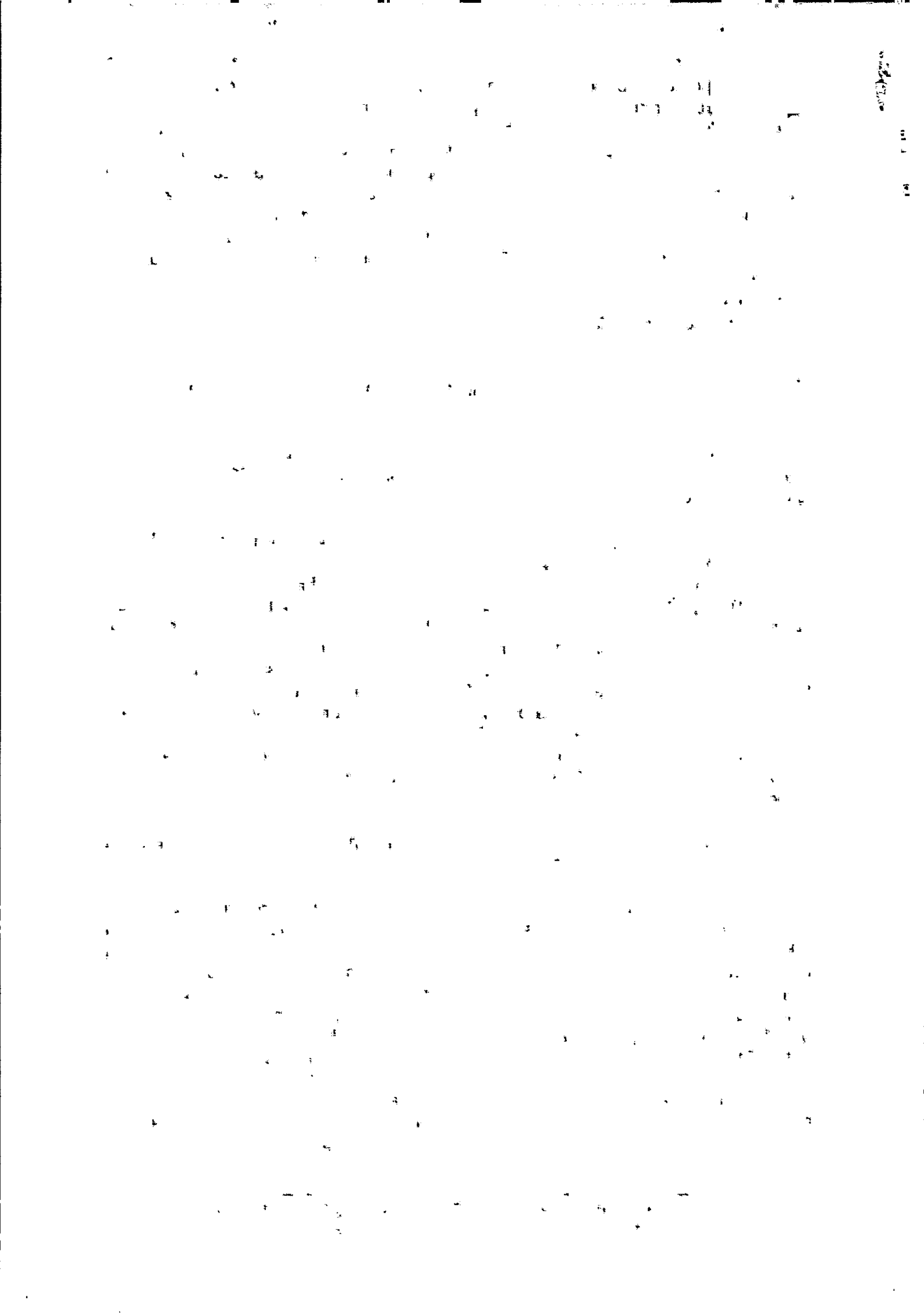
U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Investiciono-razvojna banka Republike Srpske pokrenuo postupak za nabavku usluga sistematskog pregleda radnika, te donijela Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02-586/19 od 17.09.2019. godine, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu, a koju je ugovorni organ zaključkom broj: 02-632/19 od 04.10.2019.godine, odbacio kao nedopuštenu. Nadalje, tužitelj je izjavio žalbu na navedeni Zaključak koju je tuženi Ured osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je Ured postupio na navedeni način iz razloga što smatra da tužitelj nije imao pravo žalbe u roku koji se ne odnosi na postupak dodjele ugovora o uslugama iz Aneksa II dio B Zakona o javnim nabavkama, već u skaldu sa odredbom 101. stav 4. Zakona, te je iz navedenih razloga primjenom odredbi člana 104. i članom 111. stav 1. c) Zakona a u vezi sa članom 228. stav 1. Zakona o upravnom postupku i odlučio kao u dizpozitivu.

Ovo upravno vijeće nalazi da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Zakon o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14,) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uslove koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Članom 101. Zakona propisani su rokovi izjavljivanja žalbe ugovornom organu, gdje je između ostalog u stavu 4. navedenog

člana propisano da u slučaju pregovaračkog postupka bez objave obavještenja i postupka dodjele ugovora o nabavci usluga iz Aneksa II. Dio B, žalba se izjavljuje najkasnije: a) 10 dana od dana objave dobrovoljnog ex ante obavještenja o transparentnosti, ako je ovo obavještenje objavljeno; b) 30 dana od dana objave obavještenja o dodjeli ugovora, ako dobrovoljno ex ante obavještenje o transparentnosti nije objavljeno.

U skaldu sa prethodno citiranim odredbama, po ocjeni ovog sudskog vijeća pravilno je tuženi postupio kada je osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu na zaključak ugovornog organa, kojim zaključkom je odbačena kao nedopuštena žalba tužitelja. Ovo iz razloga što iz stanja spisa nesporno proizilazi da je u konkretnom slučaju predmetni postupak nabavke prema odredbama Pravilnika o postupku dodjele ugovora o uslugama iz Aneksa II dio B Zakona o javnim nabakama, iz čega proizilazi da se u pogledu rokova zajavljivanje žalbe primjenjuju odredbe citiranog člana 101. stav 4. Zakona. Dakle, po ocjeni ovoga vijeća pravilna je odluka tuženog da je tužitelj u konkretnom slučaju tužitelj postupio suprotno odredbi člana 101. stav 4 Zakona, na način da je izjavio žalbu u fazi postupka i na odluku na koju prema Zakonu o javnim nabavkama nije dopuštena kao takva. U konkretnom postupku tužitelj je imao dvije mogućnosti za izjavljivanje žalbe i to u roku od 10 dana od dana objave dobrovoljnog ex ante obavještenja o transparentnosti, ili u roku od 30 dana od dana objave obavještenja o dodjeli ugovora, ako dobrovoljno ex ante obavještenje o transparentnosti nije objavljeno. Kako je je tužitelj postupio suprotno, iako je u pouci sporne odluke pravilno i jasno navedeno da se žalba izjavljuju u skaldu sa članom 104. stav 4. to su po ocjeni ovoga vijeća neosnovani njegovi prigovori da je osporeno rješenje nezakonito.

Ostali prigovori tužitelja su paušalni i neutemeljeni te ih ovo sudsko vijeće neće posebno obrazlagati.

Posljedično, vijeće cijeni da obrazloženje osporenog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na ovakvo rješenje.

Kako je u skladu sa članom 61.Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo